

Men det er jo holdninger, og jeg synes, at Socialdemokratiet bør bidrage lidt mere på det område, også i debatten i dag, med, hvad det er for nogle holdninger, man står for socialpolitisk.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Til fru Jette Gottlieb vil jeg godt sige sådan helt konkret, at vi mener, at vi ikke herfra skal blande os i kommunale normeringer for nu at skære det firkantet ud. Vi vil gerne være med til at lave nogle rammer, men altså den centralistiske holdning, der ligger bag, er jeg ikke enig i. Slet ikke.

Vi synes også – og det tror jeg, vi er enige med fru Jette Gottlieb i – at man har haft nogle meget, meget hårde sparerunder på det her område, altså ældreområdet. Det har man, og jeg tror også, at man mange steder er gået for vidt. Men det, vi er meget optaget af, er: Hvordan kommer vi videre med hele det område?

Derfor er jeg nødt til også at fastholde over for fru Jette Gottlieb, at det, vi kommer til at diskutere i den kommende tid, bliver et altafgørende problem. Hvordan skaffer vi hænder til det område her? Alle diskussioner om privatisering og alt muligt andet anser jeg nu for at være aflyst, fordi det helt afgørende punkt er: Kan vi skaffe mennesker til at behandle andre mennesker ordentligt, så vi kan give dem en fair og en god behandling? Det er det, det kommer til at dreje sig om. De andre ting kan vi diskutere, men vi vil altså ikke lave centralistiske løsninger.

Så vil jeg gerne sige til hr. Frank Aaen, at vi går meget op i, at folk kommer i arbejde. Det går vi rigtig meget op i, og vi mener faktisk, at det er et af de største sociale politiske initiativer, man kan tage. Men jeg synes ikke, at vi skal stå her i dag og diskutere meget tekniske forslag. Det er sådan set det, hr. Frank Aaen beder om. Det synes jeg ikke tiden er inde til. Og jeg vil egentlig sige, at hvis det skulle være, så var det måske også arbejdsministeren, vi skulle have fat i i den her sammenhæng. Det er vi da selvfølgelig også villige til at gøre, men jeg tror ikke, at han er i huset i dag.

Men uanset om enkeltteksemplerne er fra Ålborg, Sønderborg eller Skive, så synes jeg ikke, at vi i den her diskussion skal stå og diskutere dem. De er yderst relevante. Det er slet ikke det. Men jeg mener, at det, vi er kommet for her i dag, er for at tage en holdningsmæssig diskussion, og dér kan man altid spørge: Er det for

meget, er det for lidt? Det ved jeg ikke, hvor langt vi kan komme med.

Hr. Frank Aaen stiller nogle spørgsmål, man er nødt til at svare ja eller nej til. Det er jo meget enkelt at forholde sig til det. Og jeg går ikke ud fra, at der er nogle partier her i salen, der ønsker at behandle folk dårligt, så nu har jeg afsløret det én gang for alle.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Så er taletiden udløbet.

Nu er det fru Annie Lunde Hansen for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Annie Lunde Hansen (CD):

Det glædede mig at høre, at Socialdemokratiets ordfører nu vil prøve at gøre en virkelig indsats for at få noget personale ud til det område. Men spørgsmålet er, hvordan vi får de unge til at vælge den uddannelse, når den uddannelse har så dårligt et image og har det dårligste lønniveau. Derfor er der ingen mennesker, der vil tage det arbejde.

Så jeg tror, at det er der, vi i fællesskab skal tage fat ved at sige: Jamen hvordan får vi løftet hele synet på det at være ansat inden for ældreplejen og alle andre steder inden for det område, sådan at vi får nogle af de unge mennesker, der gerne vil have en uddannelse, som ikke er særlig langvarig, men som alligevel giver dem et eller andet, de kan komme videre med? Og dér vil jeg da gerne høre, hvilke tiltag man har tænkt sig at komme med fra Socialdemokratiets side.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning. Det er nummer tre og dermed den sidste.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Til hr. Jørn Pedersen: Det er ikke teknik, jeg står med her. Det er jo konkret virkelighed for mennesker. Det går ud på, at bistandsmodtagere, der kommer i aktivering, kommer i aktivering uden at blive taget med på råd. Situationen er sådan i dag, at hvis de ikke gør, som de bliver dikteret, kan de fratages al forsørgelse. Det drejer sig om bistandsmodtagere, som sikrer sig en lille lønindtægt og straks mister det hele, fordi de bliver skåret tilsvarende i bistandshjælpen og derfor ikke har en chance.